17.5.69 De Europæiske Fællesskabers Tidende Nr. L 118/1

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 911/69

af 13. maj 1969

om foranstaltninger til lettelse af afsætningen af sukker, produceret i de franske oversøiske departementer

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 1009/67/EØF af 18. december 1967 om den fælles markedsordning for sukker[1], ændret ved forordning (EØF) nr. 2100/68[2], særlig artikel 9, stk. 7, første led,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er karakteristisk for Fællesskabets sukkermarked, at der består nogle områder med overskud og nogle områder med underskud: Nordfrankrig, Belgien og de franske oversøiske departementer har betydelige overskud; Italien og Sydfrankrig kan anses som de betydeligste underskudsområder;

de økonomiske forbindelser mellem de franske oversøiske departementer og Europa gør det nødvendigt, at en mindstemængde af de nævnte departementers sukker afsættes i Europa;

som følge af den afledning af priserne, der foretages med henblik på regionalisering, må en betydelig mængde af de franske oversøiske departementers sukker afsættes i Italien for at blive raffineret og forbrugt der; underskudsområdet i Syditalien kan ikke for tiden aftage de samlede mængder, der traditionelt transporteres til Europa; det er derfor nødvendigt at sikre et andet afsætningsmarked for det pågældende sukker, hvorved dog den mulige total-afsætning i Italien tages i betragtning;

de traditionelle afsætningsmarkeder for det pågældende sukker findes i Sydfrankrig; de i dette område beliggende raffinaderier har som følge af det i Frankrig forud for indførelsen af den fælles markedsordning for sukker gældende system kunnet sælge det af dem raffinerede sukker til samme pris som de i Nordfrankrig etablerede fabrikanter; som følge af det nævnte franske system har de pågældende raffinaderier afsat næsten hele deres produktion i form af sukker af bestemte kvaliteter og i særlig indpakning endog i fjernere liggende forbrugerområder;

som følge af det i forordning nr. 1009/67/EØF fastsatte system med prisregionalisering må raffineringen af sukkeret fra de franske oversøiske departementer omstruktureres, hvad angår kvalitet og indpakning, for at muliggøre afsætningen af dette sukker i et forbrugerområde, der ligger i nærheden af havneraffinaderierne;

det vil derfor være hensigtsmæssigt at fastsætte en overgangsordning, som gør det muligt for disse rafinaderier at omstrukturere deres produktion og afsætning; der bør derfor træffes bestemmelse om en bemyndigelse for Den franske Republik til at yde en national støtte til bestemte mængder råsukker, der kommer fra de franske oversøiske departementer, og raffineres på dens område; herved bør det dog undgås, at et raffinaderi som følge af denne støtte forarbejder en større mængde råsukker end den, det har forarbejdet i løbet af en referenceperiode; for at tilskynde til den tilstræbte omstrukturering bør der fastsættes en gradvis nedsættelse af maksimumbeløbene for den støtte, der kan ydes inden for et bestemt tidsrum,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. I sukkerproduktionsårene 1968/1969 til 1972/1973 kan Den franske Republik som led i foranstaltninger til lettelse af afsætningen af det i de franske oversøiske departementer producerede sukker yde en national støtte til råsukker, der kommer fra de nævnte departementer og raffineres i de i stk. 2 anførte raffinaderier.

2. den mængde »tel quel« af de i stk. 1 nævnte råsukker, der kommer i betragtning ved ydelse af støtte, er begrænset til:

a) 110.000 tons til raffinaderiet i Marseille;

b) 140.000 tons til raffinaderierne i Bordeaux og Nantes.

Den mængde råsukker, der kommer i betragtning ved ydelse af støtte, kan dog ikke overstige 90.000 tons for hvert af de under litra b) nævnte raffinaderier.

[1] EFT nr. 308 af 18.12.1967, s. 1.
[2] EFT nr. L 309 af 24.12.1968 s. 4.

Den franske Republik kan endvidere efter eget skøn, mellem de undrer litra a) og b) nævnte raffinaderier og inden for det samlede kvantum, fordele en råsukkermængde på højst 10.000 tons, der kommer i betragtning ved ydelse af støtte.

3. I tilfælde af forsyningsvanskeligheder med hensyn til råsukker, der kommer fra de franske oversøiske departementer og er bestemt til at blive raffineret på italiensk område til lokalt menneskeligt forbrug, kan de i stk 2, litra a) og b), anførte mængder tages op til revision efter den i forordning nr. 1009/67/EØF, artikel 40, fastsatte fremgangsmåde.

En nedsættelse, som følge af revisionen, må ikke overstige den mængde, der er nødvendig for den i foregående afsnit omhandlede forsyning.

Artikel 2

1. Den i artikel 1, stk. 1, omhandlede støtte må pr. 1000 kilogram råsukker af standardkvalitet ikke overstige følgende beløb:

- 11,73 regningsenheder for råsukker, raffineret i sukkerproduktionsåret 1968/1969,
- 6,57 regningsenheder for råsukker, raffineret i sukkerproduktionsåret 1969/1970,
- 6,10 regningsenheder for råsukker, raffineret i sukkerproduktionsåret 1970/1971,
- 5,63 regningsenheder for råsukker, raffineret i sukkerproduktionsåret 1971/1972,
- 5,16 regningsenheder for råsukker, raffineret i sukkerproduktionsåret 1972/1973.

2. Såfremt kvaliteten af det pågældende råsukker afviger fra standardkvaliteten, reguleres de i stk. 1 nævnte beløb med en koefficient. Denne koefficient er lig med udbyttet af det pågældende råsukker divideret med 92. Udbyttet beregnes i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 431/68 af 9. april 1968 om fastsættelse af standardkvaliteten for råsukker og af Fællesskabets grænseovergangssted for beregning af cif-priserne inden for sukkersektoren[1]).

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. maj 1969.

På Rådets vegne
J.P. BUCHLER
Formand

[1]) EFT nr. L 89 af 10.4.1968, s. 3.